

Hoge Raad der Nederlanden
T.a.v. de strafgriffie
Postbus 20303
2500 EH DEN HAAG
TEVENS PER TELEFAX: 070 7530352

Betreft zitting 20 december 2016
Ons kenmerk 20142837/MS
Uw kenmerk S 15/03236
Datum 28 November 2016

Edelhoogachtbare heer,

Namens requirant reageer ik op de aanvullende conclusie van de advocaat-generaal over de drie klachten in het tweede cassatiemiddel. Dit middel handelt over de omvang van de motiveringsplicht bij rechtelijke beslissingen ex. art. 359 lid 2 Sv nu het gerechtshof zijn motivering beperkte tot: *“In de jurisprudentie van het Europese gerechtshof voor de Rechten van de Mens is tot uitdrukking gebracht dat artikel 11 EVRM niet ziet op publiekrechtelijke organisaties”*. Het onderstaande zet gedetailleerd uiteen waarom de conclusies van de advocaat-generaal niet stand kunnen houden.

Onder punt 2.3 citeert de advocaat-generaal de pleitnota (onder punt 14) bij het gerechtshof, waarin wordt gesteld: *“Daarnaast betekent de koppeling van accountantstitels aan de verplichte inschrijving in het ledenregister van NBA voorheen Nivra/NOvA een extreme vorm van indirecte verenigingsdwang voor Nederlandse accountants door verlies van het eigendomsrecht op die titel. Zo ontstaat ook strijdigheid met artikel 1 van het Protocol Nr. 1 EVRM inzake het recht op ongestoord genot van eigendom.”*

Onder punt 2.4 bevestigt de advocaat-generaal dat een specifiek op dit argument toegesneden overweging inderdaad ontbreekt in het bestreden arrest. Vervolgens stelt de advocaat-generaal dat het enige in de pleitnota aldus aangevoerde is dat de registratieplicht voor accountants strijdigheid oplevert met het door art. 1 van het Protocol beschermde recht op ongestoord genot van de – als eigendom aangemerkte – accountantstitel.

Deze conclusie is onjuist. Voor de goede orde zij daarom opgemerkt dat naast dit punt 14 in de pleitnota bij het gerechtshof onder de punten 11, 12, 13 en 22 veel meer is opgemerkt over deze extreme vorm van indirecte verenigingsdwang:

- In punt 11 van de pleitnota is immers gesteld dat deze vorm van indirecte verenigingsdwang niet voorkomt bij de andere Nederlandse publiekrechtelijk georganiseerde beroepsverenigingen voor bijv. juristen, notarissen, medici. In al

mr. J.P.A. van Schaik*
Tel. +31 (0)6 512 234 18
schaik@vanschaikadvocaten.nl

mw. mr. F.E. den Hertog
Tel. +31 (0)6 105 198 45
hertog@vanschaikadvocaten.nl

Stationsstraat 51H
3905 JH Veenendaal
Tel. +31 (0)318 55 34 74
Fax +31 (0)318 55 34 73

die andere beroepen blijft de academische titel behouden wanneer iemand ophoudt in dat beroep te functioneren. De koppeling van academische titels aan beroepsregisters, is in Nederland dan ook ongebruikelijk. Het gerechtshof liet zich niet daarover uit.

- In punt 12 van de pleitnota is gesteld dat de kwalificatie als accountant, RA, registeraccountant of AA, accountant-administratieconsulent vaak de enige academische titel is, verworven door een kostbare en langdurige opleiding. Het gerechtshof heeft zich ook niet uitgelaten over de noodzaak om bovenop voornoemde ongebruikelijke koppeling geen andere academische titels aan accountants toe te kennen zoals in die andere beroepsgroepen gebruikelijk is.
- In punt 13 van de pleitnota is gesteld dat het ongebruikelijk discriminerend is voor een beroepsregister dat buitenlandse accountants die het “echte controlerende” beroep ingevolge Boek 2 BW uitoefenen en daartoe zijn ingeschreven bij het beroepsregister AFM niet ingeschreven hoeven te zijn bij het beroepsregister NBA. Het gerechtshof heeft zich hier ook niet over uitgelaten.
- In punt 22 van de pleitnota is gesteld dat de gebruikelijke waarborg tegen titelmisbruik te vinden is in art. 435 van het Wetboek van Strafrecht. Het is niet gebruikelijk om titelmisbruik te regelen via afzonderlijke beroepsregisterwetten zoals de WAB of de wet BIG. Bij de wet BIG is strafbaarheid van titelmisbruik door medici begrijpelijk want het gaat om het menselijk lichaam. Bij accountants is het enige gevolg een optreden als wel of niet gekwalificeerde boekhouder/-administrateur/fiscalist etc. Dat zijn er vele duizenden anderen die hun academische titels als Drs. of Mr. wel mogen behouden terwijl bij veel accountants tegelijk vaak hun enige academische accountantstitel + beroepskwalificatie verloren gaat. Het verlaten van het NBA beroepsregister heeft voor die accountants dus belangrijke economische gevolgen. Het gerechtshof heeft zich hier ook niet over uitgelaten.

Bovenstaande verwijzingen maken duidelijk dat de stelling van de advocaat-generaal onder punt 2.4, inhoudende dat de pleitnota bij het gerechtshof onder punt 14 slechts strijdigheid opleverde met art. 1 van het Protocol, feitelijk onjuist is. De bevestiging van de advocaat-generaal dat in het oordeel van het gerechtshof een specifiek op dit argument toegesneden overweging ontbreekt, maakt verder duidelijk dat het gerechtshof niet is toegekomen aan afwegingen tussen deze ongebruikelijke en zeer zware strafrechtelijke en economische sancties en de vraag of deze worden gerechtvaardigd door de werking van het tweede lid van art. 1 van het Eerste Protocol.

De advocaat-generaal doet vervolgens deze eerste klacht onder dit tweede cassatiemiddel af als halfbakken verweren die niet weerlegd hoeven te worden want de pleitnota zou het tweede lid van art. 1 van het Eerste Protocol niet raken. De goede lezer kan echter zonder enige twijfel constateren dat de punten 16 en 17 uit de pleitnota uitdrukkelijk spreken over dit tweede lid van art. 1 van het Eerste Protocol en derhalve weerlegd dienden te worden.

Voor de goede orde zij opgemerkt dat het recht op eigendom ingevolge art. 1 van het Eerste Protocol een zelfstandig grondrecht betreft dat los staat van het recht op verenigingsvrijheid in art. 11 EVRM en daar slechts via indirecte verenigingsdwang mee in verband kan worden gebracht. De advocaat-generaal ziet echter dit recht op eigendom kennelijk alleen in verband met de verenigingsvrijheid in art. 11 EVRM. Zowel het gerechtshof als de advocaat-generaal zijn daarom aan een zelfstandige beoordeling van dit recht in het geheel niet toegekomen. Men is blijven steken in een simpele verwijzing naar het publiekrechtelijk karakter van de NBA. Toch blijkt uit de jurisprudentie duidelijk dat publiekrechtelijk karakter *slechts een vertrekpunt voor de beoordeling vormt* en andere criteria doorslaggevend zijn. Aldus blijkt dat geen van de door de advocaat-generaal aangevoerde argumenten waarom deze eerste klacht zou falen, doel kunnen treffen.

Onder punt 2.5 concludeert de advocaat-generaal dat de tweede klacht onder dit tweede cassatiemiddel zich uitsluitend richt tegen de motivering van die beslissing en daarom - onder verwijzing naar van Dorst, Cassatie in Strafzaken, 8e druk p. 212 – buiten (verdere) bespreking kan blijven. Nu uit het voorgaande blijkt dat sprake is van een stellige en duidelijke klacht over de schending van een bepaalde en duidelijke rechtsregel (art. 1 Eerste Protocol), kan derhalve ook deze conclusie van de advocaat-generaal inzake de tweede klacht onder dit tweede cassatiemiddel niet standhouden.

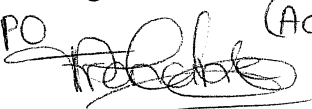
Uit het voorgaande blijkt dat de advocaat-generaal in het tweede middel slechts de twee voornoemde klachten onderkende. Dit middel bevatte echter nog een derde klacht namelijk dat het gerechtshof ten onrechte heeft nagelaten te vermelden op welke Europese jurisprudentie het zich beroept om te kunnen concluderen dat art. 11 EVRM niet ziet op publiekrechtelijke organisaties. In punt 69 van de cassatieschriftuur is gesteld dat na het uitdrukkelijke beroep op art. 11 EVRM het gerechtshof volstaat met de motivering dat: *“In de jurisprudentie van het Europese gerechtshof voor de Rechten van de Mens is tot uitdrukking gebracht dat artikel 11 EVRM niet ziet op publiekrechtelijke organisaties”*

Dit volgt echter niet uit het verdrag of enige wet, of uit de totstandkomingsgeschiedenis daarvan. Het betreft slechts een ongemotiveerde interpretatie. De aperte onjuistheid van deze interpretatie is uitvoerig op basis van de tekst van art. 11 EVRM en de bijbehorende jurisprudentie be- en weersproken in de pleitnota onder de punten 6, 7, 8, 9, 15, 20 en 21.

Het gerechtshof benoemde desondanks in zijn oordeel geen jurisprudentie die de interpretatie van het gerechtshof bevestigt. Zoals mijn reactie d.d. 18 november 2016 op de eerste conclusie van de advocaat-generaal al duidelijk maakte, leidt dit ontbreken van iedere motivering van uitdrukkelijk onderbouwde standpunten tot nietigheid ingevolge art. 359 lid 2 SV.

Tot slot concludeert de advocaat-generaal dat het tweede middel eveneens faalt. Uit voorgaande blijkt echter dat zijn conclusies inzake de eerste twee klachten niet kunnen standhouden en de advocaat-generaal de derde klacht zelfs niet onderkende. De slotconclusie moet derhalve luiden dat dit tweede cassatiemiddel standhoudt.

Hoogachtend,

PO (Advocaat)

J.P.A. van Schaik

Transactierapport

Zenden

Transactie gereed

Nr.	TX	dg+td	Ontvanger	Com. tijd	Pags	Result.	Funct
681	29-NOV	15:26	0707530352	0*01'19"	004	O. K.	Norm E

VAN SCHAİK

vanschaiadvocaten.nl

Hoge Raad der Nederlanden
T.a.v. de strafgriffie
Postbus 20303
2500 EH DEN HAAG
TEVENS PER TELEFAX: 070 7530352

Betreft HL Plantinga, zitting 20 december 2016
Ons kenmerk 20142837/MS
Uw kenmerk S 15/03236
Datum 28 November 2016

Edelhoogachtbare heer,

Namens requirant reageer ik op de aanvullende conclusie van de advocaat-generaal over de drie klachten in het tweede cassatiemiddel. Dit middel handelt over de omvang van de motiveringsplicht bij rechtelijke beslissingen ex. art. 359 lid 2 Sv nu het gerechtshof zijn motivering beperkte tot: *"In de jurisprudentie van het Europese gerechtshof voor de Rechten van de Mens is tot uitdrukking gebracht dat artikel 11 EVRM niet ziet op publiekrechtelijke organisaties"*. Het onderstaande zet gedetailleerd uiteen waarom de conclusies van de advocaat-generaal niet stand kunnen houden.

Onder punt 2.3 citeert de advocaat-generaal de pleitnota (onder punt 14) bij het gerechtshof, waarin wordt gesteld: *"Daarnaast betekent de koppeling van accountantstitels aan de verplichte inschrijving in het ledenregister van NBA voorheen Nivra/NOvA een extreme vorm van indirecte verenigingsdwang voor Nederlandse accountants door verlies van het eigendomsrecht op die titel. Zo ontstaat ook strijdigheid met artikel 1 van het Protocol Nr. 1 EVRM inzake het recht op ongestoord genot van eigendom."*

Onder punt 2.4 bevestigt de advocaat-generaal dat een specifiek op dit argument toegesneden overweging inderdaad ontbreekt in het bestreden arrest. Vervolgens stelt de advocaat-generaal dat het enige in de pleitnota aldus aangevoerde is dat de registratieplicht voor accountants strijdigheid oplevert met het door art. 1 van het Protocol beschermde recht op ongestoord genot van de – als eigendom aangemerkte – accountantstitel.

Deze conclusie is onjuist. Voor de goede orde zij daarom opgemerkt dat naast dit punt 14 in de pleitnota bij het gerechtshof onder de punten 11, 12, 13 en 22 veel meer is opgemerkt over deze extreme vorm van indirecte verenigingsdwang: